

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Εθνικό και Καποδιστριακό
Πανεπιστήμιο Αθηνών

Αρμονική Ανάλυση

Ενότητα: Μετασχηματισμός Fourier

Απόστολος Γιαννόπουλος

Τμήμα Μαθηματικών

Άδειες Χρήσης

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό υπόκειται σε άδειες χρήσης Creative Commons.
- Για εκπαιδευτικό υλικό, όπως εικόνες, που υπόκειται σε άλλου τύπου άδειας χρήσης, η άδεια χρήσης αναφέρεται ρητώς.

Χρηματοδότηση

- Το παρόν εκπαιδευτικό υλικό έχει αναπτυχθεί στα πλαίσια του εκπαιδευτικού έργου του διδάσκοντα.
- Το έργο «Ανοικτά Ακαδημαϊκά Μαθήματα στο Πανεπιστήμιο Αθηνών» έχει χρηματοδοτήσει μόνο τη αναδιαμόρφωση του εκπαιδευτικού υλικού.
- Το έργο υλοποιείται στο πλαίσιο του Επιχειρησιακού Προγράμματος «Εκπαίδευση και Δια Βίου Μάθηση» και συγχρηματοδοτείται από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο) και από εθνικούς πόρους.

Περιεχόμενα ενότητας

8	Μετασχηματισμός Fourier	4
8.1	Μετασχηματισμός Fourier στον $L_1(\mathbb{R}^n)$	4
8.2	Ο τύπος αντιστροφής του Fourier	8
8.3	Μετασχηματισμός Fourier στον $L^2(\mathbb{R}^n)$	11

8 Μετασχηματισμός Fourier

8.1 Μετασχηματισμός Fourier στον $L^1(\mathbb{R}^n)$

Ορισμός 8.1.1 (μετασχηματισμός Fourier). Έστω $f \in L^1(\mathbb{R}^n)$. Ο **μετασχηματισμός Fourier** της f είναι η συνάρτηση $\widehat{f} : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{C}$ με

$$\widehat{f}(\xi) = \int_{\mathbb{R}^n} f(x) e^{-2\pi i \langle \xi, x \rangle} d\lambda(x), \quad \xi \in \mathbb{R}^n.$$

Λήμμα 8.1.2. Ο τελεστής $\mathcal{F}_1 : L^1(\mathbb{R}^n) \rightarrow L^\infty(\mathbb{R}^n)$ που ορίζεται από την $\mathcal{F}_1(f) = \widehat{f}$ είναι φραγμένος τελεστής, και $\|\mathcal{F}_1\| \leq 1$.

Απόδειξη. Έστω $f \in L^1(\mathbb{R}^n)$. Για κάθε $\xi \in \mathbb{R}^n$ έχουμε

$$\begin{aligned} |\widehat{f}(\xi)| &= \left| \int_{\mathbb{R}^n} f(x) e^{-2\pi i \langle \xi, x \rangle} d\lambda(x) \right| \leq \int_{\mathbb{R}^n} |f(x)| |e^{-2\pi i \langle \xi, x \rangle}| d\lambda(x) \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} |f(x)| d\lambda(x) = \|f\|_1. \end{aligned}$$

Έπεται ότι

$$\|\widehat{f}\|_\infty = \sup_{\xi} |\widehat{f}(\xi)| \leq \|f\|_1.$$

Η γραμμικότητα του \mathcal{F}_1 είναι απλή: από την γραμμικότητα του ολοκληρώματος έπεται ότι, για κάθε $f, g \in L^1(\mathbb{R}^n)$ και για κάθε $a, b \in \mathbb{K}$ ισχύει $a\widehat{f} + b\widehat{g} = \widehat{af + bg}$. +

Λήμμα 8.1.3. Έστω $f \in L^1(\mathbb{R}^n)$. Ο μετασχηματισμός Fourier \widehat{f} της f είναι συνεχής συνάρτηση και μηδενίζεται στο άπειρο:

$$(8.1.0.1) \quad \lim_{|\xi| \rightarrow \infty} |\widehat{f}(\xi)| = 0.$$

Ειδικότερα, η \widehat{f} είναι ομοιόμορφα συνεχής.

Απόδειξη. Για τη συνέχεια της \widehat{f} σταθεροποιούμε $\xi \in \mathbb{R}^n$ και τυχούσα ακολουθία (t_k) στον \mathbb{R}^n με $t_k \rightarrow 0$. Γράφουμε

$$\begin{aligned} |\widehat{f}(\xi + t_k) - \widehat{f}(\xi)| &\leq \int_{\mathbb{R}^n} |f(x)| |e^{-2\pi i \langle \xi + t_k, x \rangle} - e^{-2\pi i \langle \xi, x \rangle}| d\lambda(x) \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} |f(x)| |e^{-2\pi i \langle \xi, x \rangle}| |e^{-2\pi i \langle t_k, x \rangle} - 1| d\lambda(x) \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} |f(x)| |e^{-2\pi i \langle t_k, x \rangle} - 1| d\lambda(x). \end{aligned}$$

Ορίζουμε $g_k(x) = |f(x)| |e^{-2\pi i \langle t_k, x \rangle} - 1|$. Αφού $\lim_{k \rightarrow \infty} (e^{-2\pi i \langle t_k, x \rangle}) = 1$ για κάθε x , έχουμε $g_k(x) \rightarrow 0$ σχεδόν παντού (σε κάθε x για το οποίο $|f(x)| < \infty$). Επίσης,

$$0 \leq g_k(x) \leq |f(x)| (|e^{-2\pi i \langle t_k, x \rangle}| + 1) = 2|f(x)|.$$

Μπορούμε λοιπόν να εφαρμόσουμε το θεώρημα κυριαρχημένης σύγκλισης: έχουμε

$$\lim_{k \rightarrow \infty} \int_{\mathbb{R}^n} g_k(x) d\lambda(x) = 0,$$

δηλαδή $\widehat{f}(\xi + t_k) \rightarrow \widehat{f}(\xi)$. Αυτό αποδεικνύει ότι η \widehat{f} είναι συνεχής στο ξ .

Για την απόδειξη της (8.1.0.1) μπορούμε να δουλέψουμε με διάφορους τρόπους. Ο πρώτος είναι να ξεκινήσουμε αποδεικνύοντάς την για την χαρακτηριστική συνάρτηση ενός ορθογωνίου $Q = \prod_{j=1}^n [a_j, b_j]$.

Στην περίπτωση $n = 1$ έχουμε

$$\widehat{\chi}_{[a,b]}(\xi) = \int_a^b e^{-2\pi i \xi t} d\lambda(t) = \frac{e^{-2\pi i \xi a} - e^{-2\pi i \xi b}}{2\pi i \xi},$$

άρα

$$|\widehat{\chi}_{[a,b]}(\xi)| \leq \frac{2}{2\pi|\xi|} \rightarrow 0$$

καθώς το $|\xi| \rightarrow \infty$. Στην γενική περίπτωση, χρησιμοποιώντας το θεώρημα Fubini, γράφουμε

$$\begin{aligned} \widehat{\chi}_Q(\xi) &= \int_{a_1}^{b_1} \cdots \int_{a_n}^{b_n} e^{-2\pi i \sum_{j=1}^n \xi_j t_j} d\lambda(t)_n \cdots d\lambda(t)_1 \\ &= \prod_{j=1}^n \int_{a_j}^{b_j} e^{-2\pi i \xi_j t_j} d\lambda(t)_j = \prod_{j=1}^n \frac{e^{-2\pi i \xi_j a_j} - e^{-2\pi i \xi_j b_j}}{2\pi i \xi_j}. \end{aligned}$$

Παρατηρώντας ότι κάθε όρος του γινομένου φράσσεται απολύτως από $b_j - a_j$ (θυμηθείτε το Λήμμα 8.1.2) μπορούμε να γράψουμε

$$|\widehat{\chi}_Q(\xi)| \leq \frac{1}{\pi |\xi_{j_0}|} \prod_{j \neq j_0} (b_j - a_j),$$

όπου $|\xi_{j_0}| = \|\xi\|_\infty \geq \frac{|\xi|}{\sqrt{n}}$. Αυτό αποδεικνύει ότι $\|\xi\|_\infty \rightarrow 0$ καθώς το $|\xi| \rightarrow \infty$, και συμπεραίνουμε ότι $\lim_{|\xi| \rightarrow \infty} \widehat{\chi}_Q(\xi) = 0$.

Έχουμε τώρα την (8.1.0.1) για κάθε απλή συνάρτηση f που είναι γραμμικός συνδυασμός χαρακτηριστικών συναρτήσεων ορθογωνίων της μορφής $Q = \prod_{j=1}^n [a_j, b_j]$. Με ένα επιχείρημα προσέγγισης, βλέπουμε ότι το ίδιο ισχύει για κάθε $f \in L^1(\mathbb{R}^n)$.

Ένας άλλος τρόπος είναι ο εξής: για κάθε $\xi \neq 0$ ορίζουμε $\xi' = \frac{\xi}{2|\xi|^2}$ και παρατηρούμε ότι

$$\begin{aligned} \int_{\mathbb{R}^n} f(x - \xi') e^{-2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\lambda(x) &= e^{-2\pi i \langle \xi', \xi \rangle} \int_{\mathbb{R}^n} f(x - \xi') e^{-2\pi i \langle x - \xi', \xi \rangle} d\lambda(x) \\ &= e^{-\pi i} \int_{\mathbb{R}^n} f(z) e^{-2\pi i \langle z, \xi \rangle} d\lambda(z) \\ &= -\widehat{f}(\xi). \end{aligned}$$

Άρα, μπορούμε να γράψουμε

$$\begin{aligned} |\widehat{f}(\xi)| &= \left| \frac{1}{2} \int_{\mathbb{R}^n} (f(x) - f(x - \xi')) e^{-2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\lambda(x) \right| \\ &\leq \frac{1}{2} \int_{\mathbb{R}^n} |f(x) - f_{-\xi'}(x)| d\lambda(x) \\ &= \frac{1}{2} \|f - f_{-\xi'}\|_1 \rightarrow 0 \end{aligned}$$

καθώς το $|\xi| \rightarrow \infty$ (θυμηθείτε ότι $f_h(x) := f(x + h)$ και παρατηρήστε ότι $|\xi'| = \frac{1}{2|\xi|} \rightarrow 0$).

+

Παρατήρηση 8.1.4. Θα συμβολίζουμε με $C_0(\mathbb{R}^n)$ την κλάση των συνεχών συναρτήσεων $g : \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{C}$ που μηδενίζονται στο άπειρο. Ως τώρα έχουμε δείξει ότι αν $f \in L^1(\mathbb{R}^n)$ τότε $\widehat{f} \in C_0(\mathbb{R}^n)$.

Οι επόμενες δύο προτάσεις μας δίνουν βασικές αλγεβρικές ιδιότητες του μετασχηματισμού Fourier.

Πρόταση 8.1.5. Έστω $f \in L^1(\mathbb{R}^n)$. Τότε:

1. Αν $h \in \mathbb{R}^n$ και $(\tau_h f)(x) = f_{-h}(x) = f(x - h)$,

$$\widehat{\tau_h f}(\xi) = \widehat{f}(\xi) e^{-2\pi i \langle \xi, h \rangle}.$$
2. Αν $h \in \mathbb{R}^n$,

$$\widehat{e^{2\pi i \langle \cdot, h \rangle} f}(\xi) = (\tau_h \widehat{f})(\xi).$$
3. Αν $\delta > 0$ και $f_\delta(x) = f(\delta x)$,

$$\widehat{f_\delta}(\xi) = \frac{1}{\delta^n} \widehat{f}(\xi/\delta).$$

Απόδειξη. 1. Γράφουμε

$$\begin{aligned} \widehat{\tau_h f}(\xi) &= \int_{\mathbb{R}^n} \tau_h f(x) e^{-2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\lambda(x) = \int_{\mathbb{R}^n} f(x - h) e^{-2\pi i \langle x - h, \xi \rangle} e^{-2\pi i \langle h, \xi \rangle} d\lambda(x) \\ &= e^{-2\pi i \langle h, \xi \rangle} \int_{\mathbb{R}^n} f(z) e^{-2\pi i \langle z, \xi \rangle} dz = e^{-2\pi i \langle h, \xi \rangle} \widehat{f}(\xi). \end{aligned}$$

2. Γράφουμε

$$\begin{aligned} \widehat{e^{2\pi i \langle \cdot, h \rangle} f}(\xi) &= \int_{\mathbb{R}^n} e^{2\pi i \langle x, h \rangle} f(x) e^{-2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\lambda(x) = \int_{\mathbb{R}^n} f(x) e^{-2\pi i \langle x, \xi - h \rangle} d\lambda(x) \\ &= \widehat{f}(\xi - h) = (\tau_h \widehat{f})(\xi). \end{aligned}$$

3. Γράφουμε

$$\begin{aligned}\widehat{f}_\delta(\xi) &= \int_{\mathbb{R}^n} f_\delta(x) e^{-2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\lambda(x) = \int_{\mathbb{R}^n} f(\delta x) e^{-2\pi i \langle \delta x, \xi / \delta \rangle} d\lambda(x) \\ &= \frac{1}{\delta^n} \int_{\mathbb{R}^n} f(z) e^{-2\pi i \langle z, \xi / \delta \rangle} dz = \frac{1}{\delta^n} \widehat{f}(\xi / \delta).\end{aligned}$$

+

Πρόταση 8.1.6. Έστω $f, g \in L^1(\mathbb{R}^n)$. Τότε, $f * g \in L^1(\mathbb{R}^n)$ και

$$\widehat{f * g}(\xi) = \widehat{f}(\xi) \cdot \widehat{g}(\xi)$$

για κάθε $\xi \in \mathbb{R}^n$.

Απόδειξη. Η συνάρτηση $F : \mathbb{R}^{2n} \rightarrow \mathbb{C}$ με $F(x, y) = f(x - y)g(y)e^{-2\pi i \langle \xi, x \rangle}$ είναι μετρήσιμη και ανήκει στον $L^1(\mathbb{R}^{2n})$. Πράγματι,

$$\begin{aligned}\int_{\mathbb{R}^n} \int_{\mathbb{R}^n} |F(\xi, y)| d\lambda(y) d\xi &= \int_{\mathbb{R}^n} \int_{\mathbb{R}^n} |g(\xi)| |f(y)| d\lambda(y) d\xi \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} |g(\xi)| \left(\int_{\mathbb{R}^n} |f(y)| d\lambda(y) \right) d\xi \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} |g(\xi)| \|f\|_1 d\lambda(y) = \|f\|_1 \|g\|_1 < \infty.\end{aligned}$$

Μπορούμε λοιπόν, χρησιμοποιώντας το θεώρημα Fubini και την Πρόταση 8.1.5 (i), να γράψουμε

$$\begin{aligned}\widehat{f * g}(\xi) &= \int_{\mathbb{R}^n} \left(\int_{\mathbb{R}^n} f(x - y)g(y) d\lambda(y) \right) e^{-2\pi i \langle \xi, x \rangle} d\lambda(x) \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} g(y) \left(\int_{\mathbb{R}^n} f(x - y) e^{-2\pi i \langle \xi, x \rangle} d\lambda(x) \right) d\lambda(y) \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} g(y) e^{-2\pi i \langle \xi, y \rangle} \widehat{f}(\xi) d\lambda(y) \\ &= \widehat{f}(\xi) \widehat{g}(\xi).\end{aligned}$$

+

8.2 Ο τύπος αντιστροφής του Fourier

Σκοπός μας σε αυτήν την παράγραφο είναι να αποδείξουμε τον τύπο αντιστροφής του Fourier στην εξής μορφή:

Θεώρημα 8.2.1 (τύπος αντιστροφής). Αν $f \in L^1(\mathbb{R}^n)$ και $\widehat{f} \in L^1(\mathbb{R}^n)$ τότε

$$f(x) = \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) e^{2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\xi \quad \text{σχεδόν παντού.}$$

Για την απόδειξη θα χρησιμοποιήσουμε τα αποτελέσματα του Κεφαλαίου 2. Βασικό ρόλο θα παίξει επίσης ο ακόλουθος **πολλαπλασιαστικός τύπος**:

Θεώρημα 8.2.2 (πολλαπλασιαστικός τύπος). Έστω f και g δύο ολοκληρώσιμες συναρτήσεις στον \mathbb{R}^n . Τότε,

$$\int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) g(\xi) d\xi = \int_{\mathbb{R}^n} f(y) \widehat{g}(y) d\lambda(y).$$

Απόδειξη. Η συνάρτηση $F(\xi, y) = g(\xi) f(y) e^{-2\pi i \langle \xi, y \rangle}$ είναι μετρήσιμη και ανήκει στον $L^1(\mathbb{R}^{2n})$. Εφαρμόζοντας το θεώρημα Fubini παίρνουμε

$$\begin{aligned} \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) g(\xi) d\xi &= \int_{\mathbb{R}^n} \left(\int_{\mathbb{R}^n} f(y) e^{-2\pi i \langle \xi, y \rangle} d\lambda(y) \right) g(\xi) d\xi \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} \left(\int_{\mathbb{R}^n} g(\xi) e^{-2\pi i \langle \xi, y \rangle} d\xi \right) f(y) d\lambda(y) \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{g}(y) f(y) d\lambda(y). \end{aligned}$$

+

Θα χρησιμοποιήσουμε επίσης μια ειδική συνάρτηση:

Λήμμα 8.2.3. Έστω $\delta > 0$ και έστω $x \in \mathbb{R}^n$. Για τη συνάρτηση

$$g_\delta(\xi) = e^{-\pi\delta|\xi|^2} e^{2\pi i \langle x, \xi \rangle}$$

ισχύει ότι

$$\widehat{g}_\delta(y) = \frac{1}{\delta^{n/2}} e^{-\pi \frac{|x-y|^2}{\delta}}.$$

Απόδειξη. Θεωρούμε την συνάρτηση $h(\xi) = e^{-\pi\delta|\xi|^2}$. Από την Πρόταση 8.1.5 (ii) έχουμε

$$\widehat{g}_\delta(y) = (\tau_x \widehat{h})(y) = \widehat{h}(y - x).$$

Θεωρούμε τώρα την συνάρτηση $u(\xi) = e^{-\pi|\xi|^2}$. Τότε, $h(\xi) = u(\sqrt{\delta}\xi)$. Από την Πρόταση 8.1.5 (iii) έχουμε

$$\widehat{h}(y) = \frac{1}{\delta^{n/2}} \widehat{u}(y/\sqrt{\delta}).$$

Τέλος, υπολογίζουμε την

$$\widehat{u}(y) = \int_{\mathbb{R}^n} e^{-\pi|\xi|^2} e^{-2\pi i \langle \xi, y \rangle} d\xi = \prod_{j=1}^n \int_{\mathbb{R}} e^{-\pi\xi_j^2} e^{-2\pi i \xi_j y_j} d\xi_j.$$

Απλός υπολογισμός (μιγαδική ολοκλήρωση) δείχνει ότι

$$\int_{\mathbb{R}} e^{-\pi t^2 - 2\pi i y t} d\lambda(t) = e^{-\pi y^2} \int_{\mathbb{R}} e^{-\pi(t+iy)^2} d\lambda(t) = e^{-\pi y^2}.$$

Συνεπώς,

$$\widehat{h}(y) = \prod_{j=1}^n e^{-\pi y_j^2} = e^{-\pi|y|^2}$$

και

$$\widehat{g}_\delta(y) = \widehat{h}(y-x) = \frac{1}{\delta^{n/2}} \widehat{u}\left(\frac{y-x}{\sqrt{\delta}}\right) = \frac{1}{\delta^{n/2}} e^{-\frac{\pi|y-x|^2}{\delta}}.$$

+

Απόδειξη του Θεωρήματος 8.2.1. Θεωρούμε την οικογένεια $(K_{\delta^2})_{\delta>0}$. Ελέγχουμε πρώτα ότι είναι οικογένεια προσεγγίσεων της μονάδας: για κάθε $\delta > 0$, κάνοντας την αλλαγή μεταβλητής $y = \delta z$ παίρνουμε

$$\int_{\mathbb{R}^n} K_{\delta^2}(y) d\lambda(y) = \frac{1}{\delta^n} \int_{\mathbb{R}^n} e^{-\frac{\pi|y|^2}{\delta^2}} d\lambda(y) = \int_{\mathbb{R}^n} e^{-\pi|z|^2} dz = 1.$$

Είναι προφανές ότι, για κάθε $\delta > 0$ και για κάθε $y \in \mathbb{R}^n$, έχουμε

$$0 \leq K_{\delta^2}(y) = \frac{1}{\delta^n} e^{-\frac{\pi|y|^2}{\delta^2}} \leq \frac{1}{\delta^n}.$$

Μένει να δείξουμε ότι: αν $|y| \geq \delta$ τότε $|K_{\delta^2}(y)| \leq M\delta/|y|^{n+1}$ για κάποια σταθερά $M_n > 0$. Χρησιμοποιώντας την $e^t \geq t^{n+1}/(n+1)!$ με $t = \sqrt{\pi}|y|/\delta$, γράφουμε

$$0 \leq K_{\delta^2}(y) = \frac{1}{\delta^n} e^{-\frac{\pi|y|^2}{\delta^2}} \leq \frac{1}{\delta^n} \frac{(n+1)!\delta^{n+1}}{\pi^{(n+1)/2}|y|^{n+1}} = \frac{M_n\delta}{|y|^{n+1}},$$

όπου $M_n = (n+1)!/\pi^{(n+1)/2}$.

Έστω $x \in \mathbb{R}^n$. Από τον πολλαπλασιαστικό τύπο (Θεώρημα 8.2.2) έχουμε

$$\int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) g_{\delta^2}(\xi) d\xi = \int_{\mathbb{R}^n} f(y) \widehat{g_{\delta^2}}(y) d\lambda(y).$$

Από το Λήμμα 8.2.3 έχουμε $\widehat{g_{\delta^2}}(y) = \frac{1}{\delta^n} e^{-\pi \frac{|x-y|^2}{\delta^2}}$, άρα

$$\int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) e^{-\pi\delta^2|\xi|^2} e^{2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\xi = \int_{\mathbb{R}^n} f(y) K_{\delta^2}(x-y) d\lambda(y) = (f * K_{\delta^2})(x)$$

για κάθε $\delta > 0$.

Παρατηρούμε ότι, από το θεώρημα κυριαρχημένης σύγκλισης, για κάθε $x \in \mathbb{R}^n$ ισχύει

$$\lim_{\delta \rightarrow 0} \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) e^{-\pi\delta^2|\xi|^2} e^{2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\xi = \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) e^{2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\xi.$$

Από την άλλη πλευρά, αφού η $(K_{\delta^2})_{\delta > 0}$ είναι οικογένεια προσεγγίσεων της μονάδας, για κάθε $x \in \text{Leb}(f)$ έχουμε

$$\lim_{\delta \rightarrow 0} (f * K_{\delta^2})(x) = f(x).$$

Αφού $m(\mathbb{R}^n \setminus \text{Leb}(f)) = 0$, έπεται το ζητούμενο. □

Πόρισμα 8.2.4 (μοναδικότητα). Έστω $f, g \in L^1(\mathbb{R}^n)$. Αν $\widehat{f}(\xi) = \widehat{g}(\xi)$ για κάθε $\xi \in \mathbb{R}^n$, τότε $f(x) = g(x)$ σχεδόν παντού.

Απόδειξη. Αφού $\widehat{f - g} = \widehat{f} - \widehat{g} = 0$, έχουμε $f - g \in L^1(\mathbb{R}^n)$ και $\widehat{f - g} \in L^1(\mathbb{R}^n)$. Άρα,

$$(f - g)(x) = \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f - g}(\xi) e^{2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\xi = 0 \text{ σχεδόν παντού.}$$

Δηλαδή, $f(x) = g(x)$ σχεδόν παντού. +

Η παρατήρηση της επόμενης Πρότασης θα μας φανεί χρήσιμη στην επόμενη παράγραφο.

Πρόταση 8.2.5. Αν $f \in L^1(\mathbb{R}^n)$ και $\widehat{f} \geq 0$, και αν η f είναι συνεχής στο 0, τότε $\widehat{f} \in L^1(\mathbb{R}^n)$, άρα

$$f(x) = \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) e^{2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\xi \text{ σχεδόν παντού.}$$

Απόδειξη. Επιστρέφουμε στην απόδειξη του τύπου αντιστροφής. Για $x = 0$ και για κάθε $\delta > 0$ έχουμε

$$\int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) e^{-\pi\delta^2|\xi|^2} d\xi = (f * K_{\delta^2})(0).$$

Αφού $\widehat{f} \geq 0$, το θεώρημα μονότονης σύγκλισης δείχνει ότι

$$\lim_{\delta \rightarrow 0} \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) e^{-\pi\delta^2|\xi|^2} d\xi = \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) d\xi.$$

Αφού η f είναι συνεχής στο 0, έχουμε

$$\lim_{\delta \rightarrow 0} (f * K_{\delta^2})(0) = f(0).$$

Έπεται ότι

$$\int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) d\xi = f(0),$$

δηλαδή $\widehat{f} \in L^1(\mathbb{R}^n)$. Κατόπιν, εφαρμόζεται το Θεώρημα 8.2.1. +

8.3 Μετασχηματισμός Fourier στον $L^2(\mathbb{R}^n)$

Σκοπός μας είναι να ορίσουμε τον μετασχηματισμό Fourier μιας συνάρτησης $f \in L^2(\mathbb{R}^n)$. Θα υποθέσουμε πρώτα ότι $f \in L^1(\mathbb{R}^n) \cap L^2(\mathbb{R}^n)$. Τότε, από την Παράγραφο 3.1 γνωρίζουμε ότι ορίζεται καλά ο μετασχηματισμός Fourier $\widehat{f} = \mathcal{F}_1(f)$.

Θεώρημα 8.3.1. Αν $f \in L^1(\mathbb{R}^n) \cap L^2(\mathbb{R}^n)$ τότε $\widehat{f} \in L^2(\mathbb{R}^n)$ και

$$\|\widehat{f}\|_2 = \|f\|_2.$$

Απόδειξη. Ορίζουμε g με $g(x) = \overline{f(-x)}$. Είναι φανερό ότι $g \in L^1(\mathbb{R}^n) \cap L^2(\mathbb{R}^n)$ και

$$\begin{aligned} \widehat{g}(\xi) &= \int_{\mathbb{R}^n} \overline{f(-x)} e^{-2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\lambda(x) = \int_{\mathbb{R}^n} \overline{f(-x)} e^{-2\pi i \langle -x, \xi \rangle} d\lambda(x) \\ &= \overline{\int_{\mathbb{R}^n} f(-x) e^{-2\pi i \langle -x, \xi \rangle} d\lambda(x)} = \overline{\widehat{f}(\xi)}. \end{aligned}$$

Συνεπώς,

$$\widehat{f * g}(\xi) = \widehat{f}(\xi) \widehat{g}(\xi) = \widehat{f}(\xi) \overline{\widehat{f}(\xi)} = |\widehat{f}(\xi)|^2 \geq 0.$$

Επίσης, η $f * g$ είναι συνεχής στο 0. Έχουμε

$$\begin{aligned} |(f * g)(h) - (f * g)(0)| &= \left| \int_{\mathbb{R}^n} f(x)g(h-x) d\lambda(x) - \int_{\mathbb{R}^n} f(x)g(-x) d\lambda(x) \right| \\ &= \left| \int_{\mathbb{R}^n} f(x)\overline{f(x-h)} d\lambda(x) - \int_{\mathbb{R}^n} f(x)\overline{f(x)} d\lambda(x) \right| \\ &\leq \int_{\mathbb{R}^n} |f(x)| |\overline{f(x-h)} - \overline{f(x)}| d\lambda(x) \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} |f(x)| |f(x-h) - f(x)| d\lambda(x) \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} |f(x)| |f_{-h}(x) - f(x)| d\lambda(x) \\ &\leq \|f\|_2 \|f_{-h} - f\|_2 \rightarrow 0 \end{aligned}$$

καθώς το $h \rightarrow 0$, όπου στο τέλος χρησιμοποιήσαμε την ανισότητα Cauchy-Schwarz για τις f και $f_{-h} - f \in L^2(\mathbb{R}^n)$, και το γεγονός ότι $\lim_{h \rightarrow 0} \|f_{-h} - f\|_2 = 0$.

Από την Πρόταση 8.2.5 συμπεραίνουμε ότι $\widehat{f * g} \in L^1(\mathbb{R}^n)$ και

$$(f * g)(0) = \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f * g}(\xi) d\xi.$$

Όμως,

$$(f * g)(0) = \int_{\mathbb{R}^n} f(x)g(-x) d\lambda(x) = \int_{\mathbb{R}^n} f(x)\overline{f(x)} d\lambda(x) = \int_{\mathbb{R}^n} |f(x)|^2 d\lambda(x) = \|f\|_2^2$$

και

$$\begin{aligned} \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f * g}(\xi) d\xi &= \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) \widehat{g}(\xi) d\xi = \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(\xi) \overline{\widehat{f}(\xi)} d\xi \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} |\widehat{f}(\xi)|^2 d\xi = \|\widehat{f}\|_2^2. \end{aligned}$$

Συνεπώς, $\|f\|_2 = \|\widehat{f}\|_2$.

+

Από το Θεώρημα 8.3.1 έχουμε ότι ο μετασχηματισμός Fourier είναι ένας καλά ορισμένος φραγμένος γραμμικός τελεστής στο πυκνό υποσύνολο $L^1(\mathbb{R}^n) \cap L^2(\mathbb{R}^n)$ του $L^2(\mathbb{R}^n)$, και μάλιστα είναι ισομετρία. Συνεπώς, υπάρχει φραγμένη γραμμική επέκταση \mathcal{F}_2 αυτού του τελεστή σε ολόκληρο τον $L^2(\mathbb{R}^n)$. Θα λέμε ότι ο \mathcal{F}_2 είναι ο μετασχηματισμός Fourier στον $L^2(\mathbb{R}^n)$ και θα συνεχίσουμε να γράφουμε $\widehat{f} = \mathcal{F}_2(f)$ για κάθε $f \in L^2(\mathbb{R}^n)$.

Με βάση αυτόν τον ορισμό, η $\widehat{f} = \mathcal{F}_2(f)$ είναι το L^2 -όριο της ακολουθίας $\{\widehat{g}_k\}$, όπου $\{g_k\}$ είναι μια ακολουθία στον $L^1(\mathbb{R}^n) \cap L^2(\mathbb{R}^n)$ η οποία συγκλίνει στην f ως προς την $\|\cdot\|_2$. Μπορούμε, για παράδειγμα, να επιλέξουμε την ακολουθία συναρτήσεων

$$(8.3.0.2) \quad g_k(x) = f(x) \chi_{\{|x| \leq k\}}(x).$$

Άρα, η \widehat{f} είναι το L^2 -όριο της $\{\widehat{g}_k\}$, όπου

$$(8.3.0.3) \quad \widehat{g}_k(\xi) = \int_{\{|x| \leq k\}} f(x) e^{-2\pi i \langle x, \xi \rangle} d\lambda(x).$$

Το επόμενο θεώρημα δείχνει ότι ο $\mathcal{F}_2 : L^2(\mathbb{R}^n) \rightarrow L^2(\mathbb{R}^n)$ είναι ένας ορθομοναδιαίος τελεστής.

Θεώρημα 8.3.2. Ο \mathcal{F}_2 είναι ορθομοναδιαίος.

Απόδειξη. Αφού ο \mathcal{F}_2 είναι ισομετρία, το σύνολο τιμών του είναι ένας κλειστός υπόχωρος M του $L^2(\mathbb{R}^n)$. Υποθέτουμε ότι υπάρχει $h \in L^2(\mathbb{R}^n)$ με $\|h\|_2 \neq 0$ και την ιδιότητα

$$\int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(x) h(x) d\lambda(x) = 0$$

για κάθε $f \in L^2(\mathbb{R}^n)$. Παρατηρούμε ότι ο πολλαπλασιαστικός τύπος του Θεωρήματος 8.2.2 επεκτείνεται στον $L^2(\mathbb{R}^n)$, άρα

$$\int_{\mathbb{R}^n} f(y) \widehat{h}(y) d\lambda(y) = \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(x) g(x) d\lambda(x) = 0$$

για κάθε $f \in L^2(\mathbb{R}^n)$. Έπεται ότι $\widehat{h} = 0$, άρα $\|h\|_2 = \|\widehat{h}\|_2 = 0$, το οποίο είναι άτοπο.

+

Μπορούμε επίσης να περιγράψουμε τον αντίστροφο μετασχηματισμό Fourier \mathcal{F}_2^{-1} .

Θεώρημα 8.3.3. Για κάθε $g \in L^2(\mathbb{R}^n)$ έχουμε

$$(8.3.0.4) \quad (\mathcal{F}_2^{-1}g)(x) = (\mathcal{F}_2g)(-x).$$

Απόδειξη. Για την απόδειξη εκφράζουμε την $\mathcal{F}_2^{-1}(\widehat{f})$ σαν το L^2 -όριο της ακολουθίας συναρτήσεων

$$(8.3.0.5) \quad f_k(x) = \int_{\{|y| \leq k\}} \widehat{f}(y) e^{2\pi i \langle x, y \rangle} d\lambda(y).$$

Εξηγούμε πρώτα την (8.3.0.5) στην περίπτωση που $f \in L^1(\mathbb{R}^n) \cap L^2(\mathbb{R}^n)$. Ορίζουμε

$$\tilde{f}(x) = \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(y) e^{2\pi i \langle x, y \rangle} d\lambda(y) = \|\cdot\|_2 - \lim_{k \rightarrow \infty} f_k(x)$$

και παρατηρούμε ότι

$$\begin{aligned} \langle h, \tilde{f} \rangle &= \int_{\mathbb{R}^n} h(x) \overline{\left(\int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(y) e^{2\pi i \langle x, y \rangle} d\lambda(y) \right)} d\lambda(x) \\ &= \int_{\mathbb{R}^n} \left(\int_{\mathbb{R}^n} h(x) e^{-2\pi i \langle x, y \rangle} d\lambda(x) \right) \overline{\widehat{f}(y)} d\lambda(y) \\ &= \langle \mathcal{F}_2 h, \widehat{f} \rangle \end{aligned}$$

για κάθε $h \in L^1(\mathbb{R}^n) \cap L^2(\mathbb{R}^n)$. Δηλαδή,

$$\langle h, \tilde{f} \rangle = \langle \mathcal{F}_2 h, \widehat{f} \rangle = \langle \mathcal{F}_2 h, \mathcal{F}_2 f \rangle = \langle h, f \rangle$$

για κάθε $h \in L^1(\mathbb{R}^n) \cap L^2(\mathbb{R}^n)$. Έπεται ότι

$$(8.3.0.6) \quad f(x) = \tilde{f}(x) = \int_{\mathbb{R}^n} \widehat{f}(y) e^{2\pi i \langle x, y \rangle} d\lambda(y).$$

Θέτοντας $g = \widehat{f} = \mathcal{F}_2(f)$, έχουμε

$$(8.3.0.7) \quad \mathcal{F}_2^{-1} g(x) = \int_{\mathbb{R}^n} g(y) e^{2\pi i \langle x, y \rangle} d\lambda(y) = (\mathcal{F}_2 g)(-x).$$

Τα Θεωρήματα 8.3.2 και 8.3.3 είναι γνωστά ως «θεώρημα Plancherel».

